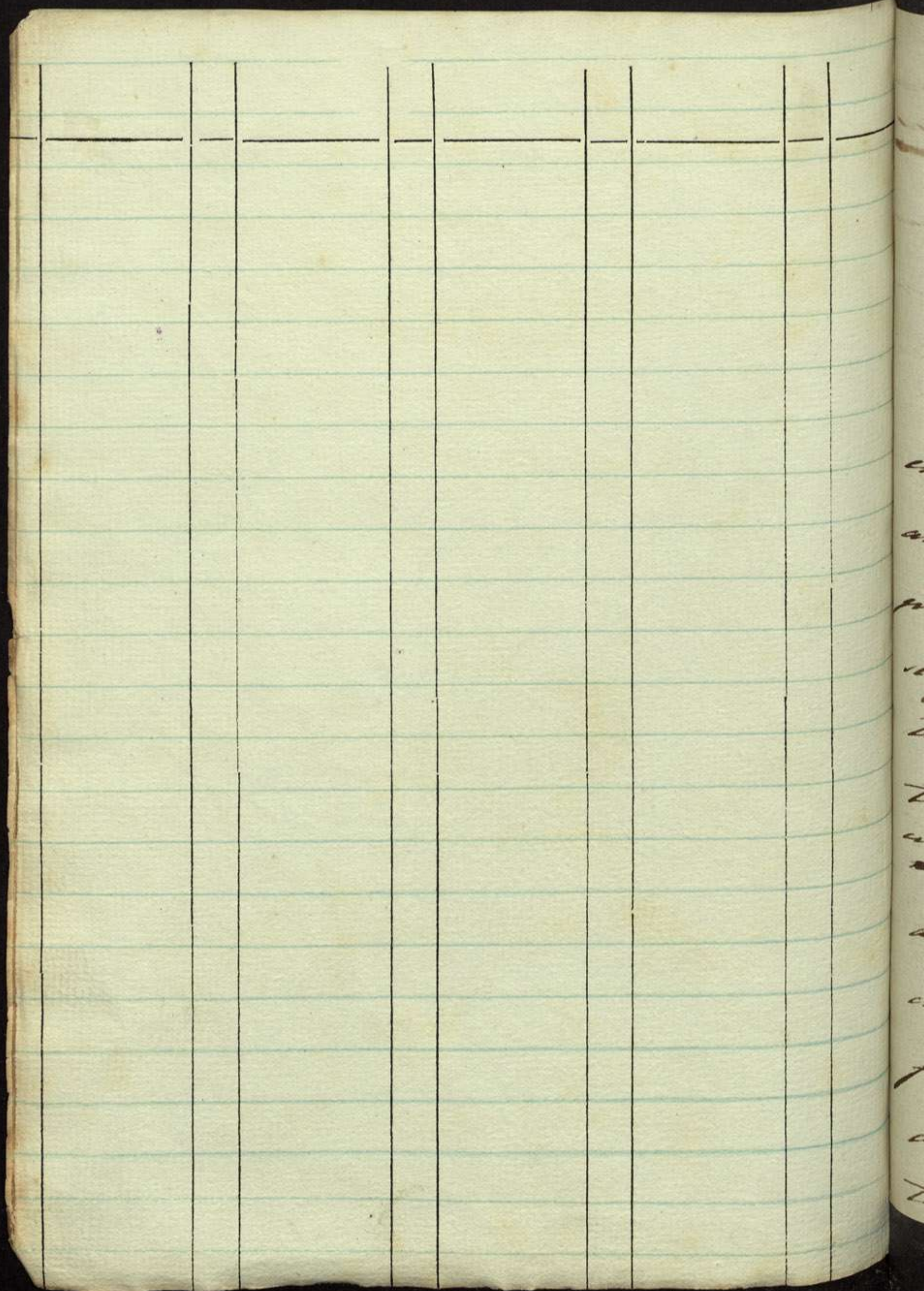

Transfiguració del Senyor en la
Montaña del Tabor.

Obra en 1 acte, en vers

2633

S. D. Bucaraga Merced.

Capella.

Secon 23 de Abril de 1858.

Muy Ser. mis y ducio: Hallandose
en su favorita poblacion y entre sus mejores
amigos, favió le sera, si quiere servirme, en
procurarme una copia lo mas correcta que
se pueda, del parage Biblico titulado, La
transfiguracion del Señor en el monte
Tabor, pues deseaba adquirirlo ~~cuando~~
~~cuando fuera~~ en calidad de devoto, al objeto
de rectificar otra que hace años se me ha
citado y que entiendo adolece de alguna
falta, segun el efecto de la precipita
cion con que se hizo: En cito se ha de
tambien interesado el mismo amigo

D. Juan ^{de} Dorca, ~~subrino del D. J. de~~ ~~franc~~
así pues, si no ha de serle ~~gravado ni molestado~~

este ~~encargo~~ ~~exento~~ tendralla con

libertad de excomarto y a esto se quedará

reconociendo su ma ~~afirmo~~ S. S. I. B. S. M.

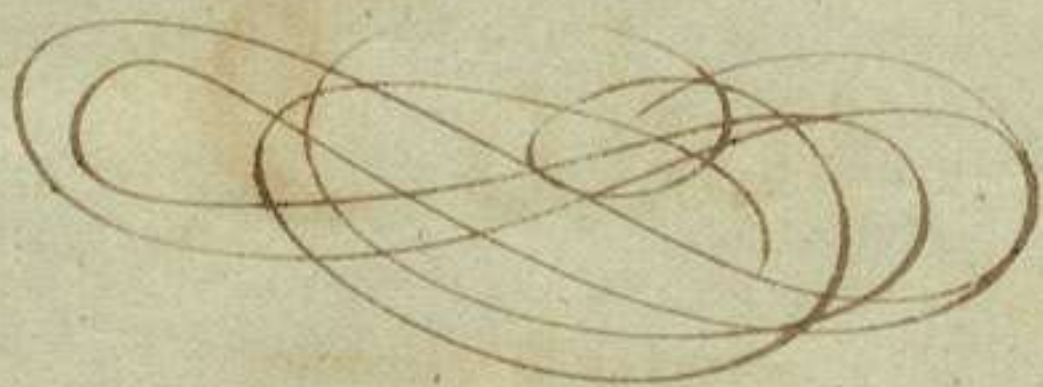

Carta a Manuel Gálvez y Amata, quien la copió de
otra que le facilitó un amigo suyo de la villa de Calatayud

in the year 1800

1800

1800

1800

1800

Transfiguració del
Senyor en la Montaña del

2633
 Tabor.

PISSA

ab un acte.

176 circumspiciantur D

in multis. et in multis

rodo D

ABCEDE

ab m de

*La Transfiguració del Señor en la mon-
taña del Tabor.*

Essa ab un acte.

Interlocutors.

Jesus

S. Pere

S. Joan

S. Jaume

1.ª Diable

2.ª Idem

3.ª Idem.

Moses

Elías

La Veu del Ceu Sant

En Home

Un Rey que no parla.

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Acte unich.

Bachert. Si tindrà preparada la mantana tra. vertida.
 Ben S. Pere, S. Joan, S. Jaume y los tres Diables per la
 porta del Escat.

S. Pere. ¿Pot donar-se major prova
 de que nostre Mestre es Sant,
 quant per tots los Malis que passa
 nous miracles sempre fa?
 Los cecs, mancos y coixos,
 los muts los sots y baldats,
 los morts morts que resuscita,
 ¿no proban que es un Deu gran?
 Lo no se com pot haver
 homens de las torquedat,
 que crehent tots los dias
 suplian de lo que estan clar.
 Si ma fe' d'els confesaven
 quen fas concepte tan alt,
 que per Deu lo adoraria
 per mas que la fe' am fallan.

S. Jaume. Que poden dir los barbes,
 los Fariseus y Sacerdotes,
 quant arriba a sa vida
 lo partent lo que ara ha obrat.
 Mes de quatre mil personas
 no seguien, sens pensar
 que no menguant de tres dias,

a l'Amic a convertir:
y la tornarem a parir
la Stella celebrada.

Quèbe 2. - Se sabsin que son talent
finsat sols en lo present,
no alcuna cosa elevada:
vivem en ella amentada
de l'Amic la oflicia,
avant en la vivencia
de nostre Mestre al Tor d'eu,
si algu de ells ser Sant voldria,
no tindrà Triomfa, no.

S. Joan - Me conateli de sa dignitat
y de son uigil sentit:
que en ells no puguem tenir
tants miracles opacis!
Lauda sia aquella Gracia
que amb dignesa liberal,
avant ab sa veu Celestial
a que al seguir nos convida,
manifestant en vida
secrets del Deu Eternal.

S. Pere - Que humilitat tan sincera
a la sua en lo tinet!
que dubna en lo parit!
que quietut! ab res se altit.
Ma pot ser que ja amb opora
y amor a trobar es just:
si dursi parlem d'equit

Perman, sus sus culpa que altis,
que sempre, amor deu, que ab no altra
estau, te son major gust.

En adunant de marxar los secretos, se deu a son cunyat.

Seu. Minut anau Digneu meu
apartat de ma persona,
sunt contra tota ja persona
la amonesta del. Seu?

S. Joan. Mestre, va bé, anu la pau
que anabam prest a trobar. Seagor

Seu. Aliau, que vultau ferir
sens mon precepte a anar sol:

La llaga deua granu edol
y auent ja pot apartar.
Ses hatu seguit la brama
que en vós mi deu al parer:
de vostres ray sabi.

S. Joan. Alguns que obrebat haucian
del Septista la doctrina;
vostre Parma Divina
afirman se la de Joan.

Digneu se. Altres veient este deu
en vós, sol tan deuat
se enuicau habi tornat
al meu, aquell gran Olas.

S. Joan. Com es tal la compassió
que ab tots los pobres teniu,

que son terminas eni,
valen dei molto, ab iusto.

Deville 2. Autre terre morte ou fere
en dir unal son des Professe;
y venant mit junte, fites
de tant de hommes, quant parier:

Lesus - Je crains venat mien,
 Fille amate de set mon cor;
 en metz de est vout muer
 qui se pringente, aux deus?

2.
 Christe son ver. Fils de Dieu
 à qui tot le crîst adore;
 y perque tant vos deudora
 la gent que lley ne concep;
 le sennat que vrs sequer
 Suïr, et grace sentet plora.

Jesus Bonaventura, l'Amo
 Sai-Sua, es v'otre cor frãsch,
 p'ur ni la carne ni la sanche
 es fuitat i'culat.

Sabreu Sire, que aquest do
 no be del Sare Eternat:
 son pobra sobre la ual
 any ma. Tgloria ediffic;
 la que no han de derrocar
 los Satelits de Pechas.

Las Claves están en dote
de mon Royaume Celestial,
perque ab poder general

chrau y tanquieu tambe.

Sei ben fet sempre tindrè
tot avant en terra fachu,
ya tots vivants deslliçau,
de ser salsos ja estan curts,
y als que no despen llibertat
no cutiraran no, al Regne meu.

De ma Iglesia tambe son
tots los que seguiran ma ven;
y tindràn dument ab Deu
per formarne un Regne nou.

Mes vultres quardaus prou
de dir esta vicia mia,
ni que so fill de Deu sia,
puer podria esta natia
fer entra al Lloc en malicia
y frustrar ma Iglesia.

A tots vos vuy precunir
de la mort que me amenaça; (Morir)
puerque ningun craniol fassa
de lo que am vencia patir.

Ab ma sanch se ha de cregar
una Iglesia tan pia y Santa;
y la daré ab pena tanta
entre moça y deuantato,
que al Top, seré retrata
dudel cap, fins a la planta.

Perdranne en serio l'ouell
los Lladres, los Llobes,

seguinte a sa misericòrdia

de ma mort lo farà triomfar.

A Pare

Mestre, no permetia aquest
Gran Deu, en vos tal fracàs.

Senyor

Coman la paraula altra
Pare, que emendat me feu;
perquè aïrés parlant heu
com a fill de Satanàs.

Lo amor gran que als Romans tinc
me fa ésser son S'edemptor;
y per faltar est favor,
del cel a la terra emento.

Atinque del mon emento
que se porta a aquest meu cel;
si lo meu Regne del cel
crida a ser contra posada,
si no passa la jornada
entre espines, crua y fel.

Que li importa l'ador lo grat
lo home mundana riguesa
si sa anima per porra
port per una eternitat!

No es digne de ma amistat
qui en seguir-me sia omís;
per se me farà precís
que al que se segueix a esta Cruz,
dir a mon Pare, no es mai,
quant esdràs del Paradís.

Per d'ell per ma veritat,

que alguns dells que estan presents
no s'expressen de entre als viceris
seus. viceris ma Magistat,
en ordre de gran claredat
y de reglador gentil:
a nos, que entre fibres molt
me mirau en tot semblan;
y dirau, so al d'ey mir. Gran,
sunt lo viceris mir. humil.

Pell. amats; esta doctrina
tingau sempre a vostra ulls,
que tots los mundans orgulls
en ella cauiran sa ruina:

Anau, que ja es arribada
mon l'esperit: no temeu:

Alli superbes prediquen,
que sols ab la humilitat
y esperit de veritat
se glorifica al ver Deu.

S. Pere - Demanda mestre los peus (Petit)
que a orchar vostres preceptes
anem prompts, com sabes.

Senyor - Ab non estinat Joan, (Senyor la Dignitat)
Jaume y Pere per un tan
esperau, que aqui ab la tres
vuy tractar vort viceris.

Senyor la tres Dignitat per la dreta y senyor S. Pere la tres
S. Jaume per la esquerra.

S. Luis. Que valdrà nostre Suor
que am. sirala ab tal favor. (apart)

S. Luis. Apetals meus i ore y fauura
y or. Joan i. collaume.

La guerra que no preparava
ab tot un Hiperu Lubel,
sols pot trobar en lo cel
armas ab que ferli cara.

En vostra, una es clara,
serà major la incursió:
mes perquè en tota ocasió
resistiu a tal poder,
vireu avant en pot valer
la virtut de la oració.

Esta virtut excellent
sobre los cels elevada,
es sempre ab honor mirada
de meu Pare Omnipotent.

Ella fou que ab foch ardent
lo cel cremas lo animal
que Elias contra Sibias
seu foch ni llum preparaba,
la pluja ab ella estancaba
avant de aigua la canal.

La oració fou devallar
del cel, lo gran Sill de Deu;
y ab ella, en son nom podem

les montañas trasladar. Segunt la montanya

Seguim-ne pues que cursa
en uny, com deu ser usada;
que esta montanya elevada
nomenada dit Labor,
conceda al degut favor
per ser de quina quantada.

Veu - La Senyor ab voster exemple
no hi hauria qui no contemple:
mes, que es lo que hem de pregar?

Tous - Al Senyor, que es vulla dar
fortaleza per patir;
puix que a mi nom pot seguir
qui a penar no se prepara.

Mestre - Ninguna jornada es cara
per qui tegra un sol instant
Mestre, de vostra presencia.

Tous - Que sera avant ma assemblada
entre raylladors triumpans
en glories de un cel etern!

Mestre - Confon Senyor vostra ven
la humilitat mes sincera:

i que major favor iguera
qui de amara te lo honor?

Tous - So agrandi aquest amor. (trabante che la montanya)
que me explica lo cor vstre;
per just que se en demostre
que lo estimo en major grau:
pregau pues mes fets, pregau,

que també a mon pare pregue
que usi gran testimoni luego
vos de de ma veritat.

Se agenallan la tria. Apuntats profundament inclinats: Sense
queda dret alant la ulls y mans al Cel de cara al suplen-
te y després de una pausa, diu —

Pare de la Santedat,
Deu de poder Eternal
en qui no pot lo Infernal
causar trastorn ni perill;
clarifiquen vòstre Fils
ab lo reglador hermes,
que parchi joint ab vos
antes que lo mon fos fet,
perque aixis lo home imperfect
sapia son Vos que me crearia,
y que ab Vos ja ser tenia
abans que al mon deballa,
y ab los homens conuersas
per darlos la salut mia.

Acabadas estas paraulas se transforma lo Teatro en Gloria:
Sons Moisès y Elias un de cada costat y adoran a Senyor que
queda los vestits en blanc y en lo entretant canta un Cor
de musica las següents Versos.

Musica... Servatum digne
Victorias aplauditis,

Del qui en forma gloriosa
als Homens apareix.

Maria En nom dels àngels i sants
Maria per Déu vos adora.

Elis I tuas lletres vos implora
que feu a les teus profetes.

Maria Obra les vides portes
y adorna en lo Tabernacle,
que vura: cont manyes fortas
salvant al pecador.

S. Pere Que sobrana armonia!
Si dormiran mai aïtats?
Seus mudat ha als costats
y també la faccenda!

Maria Vostre nom, Rey de Gloria
adora tot lo mon,
cantan en sa memoria
lo gran Tabernacle y Harmonia.

S. Joan Oh! que rars reglaments
que als ulls quanta presencien!
junt al Mestre se dirian
de l'armonia major.

Maria Maria junt ab Elis
testimoni han donat,
de que las Profetes
ab seus lletres venat.

S. Joan Moment de tanta dubtosa,
mon Déu, mon Pare y Sior;
per ser un vil pecador.

cort vol merces la Creatura.

Sen del Stan d'ara. Et a mon fill estimat
que d'ara al. Monseu sabut,
in qui jo me he complagut
dende la alta Eternitat:
abuso ab humilitat:
no dypteu de sa virtut.

Era en tant la Musica y cant esta rebalta com a abort
S'ere y deu.

S'ere. Senyor, jo no estubo ab mi;
y en tan venturosa sort,
ja del meu no tinc recort:
quan bo es lo trobar-me aqui!
Si es vostre amor. Dies,
fins acabar nostre dias
per Vos, per Moises y Elias,
farim tres habitacions...

Acabadas estas paraulas, passa un nubol resplandent, tapa a
tous en un instant cauhen com a privats de vista. Los spec-
tols y torra a guanyar vista com antea y despertant dits. fua-
tols, cauhen.

S'ere. Si seran airo il·lusions
o abultadas fantasias!

S. Joan. Entras ideas mias
quan prest haben acabat!

S. Pau. Si a Deus havre somiat
en mitja de Moises y Elias?

Seu. Si somnathi in fantaria
han abest extra atenuo:
aigre sopra la brava
cousol per lo cor mes trist.
Sui ab tanta gloria habui vist
Selli meu, en dide que j'è so.
Se dyptau ja en la compansa
que a se feta en est sortis,
habentia dat un beques
de la Penitenciarana.
Meu man afecte se abansa
a'us divins mei Corats:
Amichs seran nomenats,
perque may lo Secretor
penetre de son Seior
uns secrets tan reservats.
Major que esteu, es lo pre
que sea cybra en la Gloria
si reportau la victòria
contra al tiran de ma Se.

Aix hauran baixat de la montania y trobantse en mitj de
l'entre la deu.

Lo vos mane, puis conse,
que est favor que habeu lograt,
lo tingau tan reservat
que a ningun al comunicar
fins que haura lo Sell de Deu
de entre als morts resuscitat.

Heu les tres Disciples, pourquoi devinez-vous la dette de
un Homme qui songe y d'un

213

Disciple 1er. Viergeux entre Santedat

! Maitre, per lo que mees gran!

Disciple 2^e. Que aturidit la Tres entan?

si Jesus los ha increpat!

Disciple 3^e. Les Sordas, moças fan

per habermos fet present,

a tot euy, que ab ira y tornent

la maliques percheusen;

y a nostra fe malcheusen

pues nos curam de repent.

Disciple 3^e. Sit a son Pere, Señor,

que implora vostre favor.

El Home portat. Eniga la comparsa Morti

Señor, per mon fill dement,

pues sans llansa molt fremont

ja deu la aygua ja en lo font.

Se lohe portat ha mol poch

a vostre gent pia y Santa,

y tot looble als bascant

perque no li han dat salut.

Jesus.

Que furia y que ingratitude

en mi de furia tanta!

Obte miracle y arrenant

pia a'mant ab tu entare?

pia a'mant te supre?

Estau-me aqui aquest infant. (li sentan.)

Esant cruel maliquant,
Lo Salvador te loquira
dixi aquesta creatura
que ab ma fe col habitat,
y torna perat a venar
al lloch de eterna tortura.

Se figura es del cas del rey lo Dimoni ab gran estrepit.

Lo Home patrat. Senyor, ab tot ruboriment
a vostre ma tan potent
adora col vostre creat.

Senyor - Vostre llocu fill confiat
de que, qui dona i't rancie,
al cas, sabra ab fua lley,
dara la anima salut. (Senyor Saluame y lo Rey)

Disciple 1. Senyor com mestre esta virtut
no han tingut vostres sirvents?

Senyor - Senyor vos vuy fei sabent
que esta especie de inferno,
bans ma paraula Divina,
no troba altre medicina
que al dequini y la oracio.

Disciple 2. Oh! virtut de tots amada!

Disciple 3. Oh! oracio tan ben premiada!

Senyor - Sa ab marxa precipitada
va acirarse la oracio,
en que ha de ser entregat
lo fill de Deu mirat,

Després fill meu esta ple,
quel dolor s'era abreviat.

Lo jovent en alegras
se convertí ab tres dias
en que hauré resuscitat.

Y en tant se acerca el moment,
may canvi. Fills del meu cor
si ab mon carnis y amor
concertant a' Mlle. la gent,
que can fè y conserment
corre alegre al precipici,
devorada del judici
que a sa mort precedirà,
puix devorantla caldrà
content mon canç al suplici. (S'au cant tot.)

Fi.

Seu representat per primera vegada lo present acte de la Gran
Exercici del Senyor en la mortuaria del Cobai per la Com
munitat de Oficials de la Ciutat de Girona en lo teatre de la
materna, lo dia 25. del mes de Març del any del Senyor de
1818. y a sa continuació se feu la Exercici y Mort de nostre
admirable Hídromor.

Soneto.

Del Tabar en el monte venturoso
 En medio de su Gloria representada,
 De Dios el Hijo en rayos resplandeciente
 A su Rey se aparece magnífico.
 En vista del sacro portento,
 Siento dudara de su Representante
 El infinito poder; ya diligente
 Sus huellas sigue aun el Cielo dichoso.
 Ciego obedice el Santo Apóstolado
 La Divina mandado, y a la muerte
 Atropella, al que un Pueblo ludibundo
 Ha de Crucificar; por nuestra muerte;
 Sus de su Sangre al precio, esta así curato
 Que al Hombre levanta del delito.

